

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 1300

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Mărți, 29 decembrie 2020

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 329 din 11 iunie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3), ale art. 6 lit. a) teza finală, art. 11 alin. (1), art. 24, art. 25 alin. (1) și ale art. 38 alin. (2) lit. b) și alin. (3) lit. e) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice	2-4
Decizia nr. 585 din 14 iulie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. I alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2017 pentru modificarea și completarea unor acte normative și ale art. 19 din Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2018 nr. 3/2018.....	5-7
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
2.237. — Ordin al ministrului sănătății privind modificarea și completarea Normelor privind donațiile de medicamente, materiale sanitare, dispozitive medicale, vaccinuri, seruri și consumabilele aferente, aprobate prin Ordinul ministrului sănătății nr. 1.032/2011	7

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 329**

din 11 iunie 2020

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3), ale art. 6 lit. a) teza finală, art. 11 alin. (1), art. 24, art. 25 alin. (1) și ale art. 38 alin. (2) lit. b) și alin. (3) lit. e) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cosmin-Marian Văduva	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3), ale art. 6 lit. a) teza finală, art. 11 alin. (1), art. 24, art. 25 alin. (1) și ale art. 38 alin. (2) lit. b) și alin. (3) lit. e) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Dorin Iordăchescu, Mariana Constantin, Carmen Adam și Carmen Ioniță în Dosarul nr. 3.094/91/2017 al Tribunalului Vrancea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 747D/2018.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 748D/2018, având același obiect. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Dan Viorel Ochian în Dosarul nr. 3.095/91/2017 al Tribunalului Vrancea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal.

4. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Curtea pune în discuție, din oficiu, conexarea Dosarului nr. 748D/2018 la Dosarul nr. 747D/2018. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu măsura conexării dosarelor.

6. Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele sus-menționate, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 748D/2018 la Dosarul nr. 747D/2018, care a fost primul înregistrat.

7. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea excepției ca neîntemeiată, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 310 din 7 mai 2019.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

8. Prin Încheierile din 9 mai 2018, pronunțate în Dosarele nr. 3.094/91/2017 și 3.095/91/2017, **Tribunalul Vrancea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepțiile de neconstituționalitate ale dispozițiilor art. 1 alin. (3), ale art. 6 lit. a) teza finală, art. 11 alin. (1), art. 24, art. 25 alin. (1) și ale art. 38 alin. (2) lit. b) și alin. (3) lit. e) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice.** Excepțiile de neconstituționalitate au fost ridicate de Dorin Iordăchescu, Mariana Constantin, Carmen

Adam și Carmen Ioniță și de către Dan Viorel Ochian în dosare având ca obiect stabilirea salariilor de bază/soldelor de funcție/salariilor de funcție/indemnizațiilor de încadrare, a sporurilor, a creșterilor salariale, a premiilor și a altor drepturi care se acordă potrivit Legii-cadru nr. 153/2017.

9. În **motivarea excepției de neconstituționalitate**, se arată că textele criticate contravin prevederilor art. 1 alin. (4) și (5) din Constituție *prin delegarea unei competențe* ce aparține în exclusivitate *legiuitorului*, de stabilire a salariului de bază, către consiliul local, consiliul județean sau Consiliul General al Municipiului București, după caz, respectiv către ordonatorul de credite pentru stabilirea salariului lunar. Se creează o diferențiere nejustificată de regim juridic între persoane aflate în aceeași situație juridică (salarizați din fonduri publice). Funcționarii publici își desfășoară activitatea în baza unor raporturi de serviciu, atribuțiile, incompatibilitățile și răspunderea fiind reglementate prin lege, fără să se țină seama de autoritatea publică în care își exercită funcția.

10. Se încalcă, în opinia autorilor, art. 16 alin. (1) din Constituție, deoarece personalul care face parte din familia ocupațională „Administrație” se află în aceeași situație juridică și prestează același tip de activitate la nivel național, astfel încât drepturile salariale nu pot fi stabilite arbitrar, exclusiv la nivel local, iar diferențierile salariale în cadrul acestui personal, de la o unitate administrativă locală la alta, nu se justifică obiectiv.

11. Mai departe, autorii arată că din prevederile legale criticate rezultă că prin lege se stabilește un plafon maxim al veniturilor salariale ale personalului din familia ocupațională „Administrație”, în cadrul căreia se iau în considerare numai drepturile salariale stabilite prin hotărâri ale autorităților administrației publice locale și nu se includ drepturile stabilite sau recunoscute prin hotărâri judecătorești. Așadar, normele criticate stabilesc, în mod indirect, că nu sunt recunoscute hotărârile judecătorești definitive. Astfel, chiar dacă o parte din funcționarii publici ori personalul contractual din administrația locală care beneficiază de aceste hotărâri judecătorești are deja în plată diferite drepturi salariale (majorări, indexări, sporuri), textele criticate prevăd că la stabilirea nivelului maxim al salariului de bază din cadrul autorității publice locale nu se includ drepturile stabilite sau recunoscute prin hotărâri judecătorești. Potrivit Constituției, hotărârile judecătorești definitive nu pot fi desființate sau anulate decât prin exercitarea unor căi extraordinare de atac în fața instanțelor de judecată. Doar judecătorii, în îndeplinirea justiției, pot lipsi de efecte juridice o hotărâre judecătorească, nu și autoritățile publice, prin nerecunoașterea lor.

12. Reprezentanții autorităților publice au obligația să recunoască și să aplice direct preeminența hotărârilor judecătorești care le sunt opozabile în aceeași măsură în care însăși legea le este opozabilă. În mod similar, nici deciziile Curții Constituționale nu pot fi desființate sau anulate prin acte ale reprezentanților celor 3 puteri ale statului. Astfel, prin Decizia Curții Constituționale nr. 794 din 15 decembrie 2016 s-a creat o obligație pozitivă de rezultat pentru ordonatorul de credite, ca reprezentant al autorității publice locale, de a aplica direct prevederile constituționale ale art. 1 alin. (4), art. 16, art. 124 și art. 126, astfel încât persoanele aflate în situații profesionale identice, dar care nu au obținut hotărâri judecătorești prin care să li se fi recunoscut majorări salariale, să aibă salarii de bază

egale cu cei cărora li s-au recunoscut astfel de drepturi salariale prin hotărâri judecătorești. Astfel, Curtea Constituțională a stabilit, în mod expres, ca, până la adoptarea soluției legislative corespunzătoare, respectiv a actului normativ prin care să se recunoască un nivel de salarizare egal pentru personalul plătit din fonduri publice cu hotărâri judecătorești și fără hotărâri judecătorești, act normativ încă neadoptat, „în temeiul art. 147 alin. (4) din Constituție, din momentul publicării prezentei decizii în Monitorul Oficial al României, instituțiile și autoritățile publice urmează să aplice în mod direct prevederile constituționale ale art. 1 alin. (4), art. 16, art. 124 și art. 126, în privința stabilirii «nivelului maxim pentru fiecare funcție, grad/treaptă, gradație, vechime în funcție sau în specialitate, după caz» al salariului de bază/indemnizației de încadrare, astfel cum a fost constatat prin prezenta decizie”.

13. În continuare, se susține că nesocotirea efectelor unor hotărâri judecătorești pe viitor prin emiterea Legii-cadru nr. 153/2017 echivalează cu anularea acestora și cu acceptarea faptului că accesul la justiție al persoanei îndreptățite a fost unul iluzoriu și ineficient. De asemenea, întrucât prin intrarea noii legi în vigoare au fost anulate efectele hotărârilor judecătorești referitoare la drepturi salariale, se nesocotesc principiile separației puterilor în stat și al supremației Constituției și a legii, precum și cel al înlăturării justiției numai prin instanțele judecătorești. Sunt evocate, în acest sens, decizii ale Curții Europene a Drepturilor Omului și ale Curții Constituționale care subliniază necesitatea protejării puterii judecătorești și a actelor emise de aceasta de orice interferență externă, din partea puterii legislative în particular.

14. **Tribunalul Vrancea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, fără să-și motiveze opinia, considerând că acest lucru ar echivala cu o antepunțare.

15. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

16. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

17. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. I alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

18. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie următoarele prevederi din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 28 iunie 2017:

— Art. 1 alin. (3) — „Începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi, drepturile salariale ale personalului prevăzut la alin. (1) sunt și rămân, în mod exclusiv, cele prevăzute în prezenta lege”;

— Art. 6 lit. a) teza finală — „Sistemul de salarizare reglementat prin prezenta lege are la bază următoarele principii: a) principiul legalității, în sensul că drepturile de natură salarială se stabilesc prin norme juridice de forță legii, cu excepția hotărârilor prevăzute la art. 11 alin. (1), conform principiilor enunțate de art. 120 din Constituția României, republicată, dar cu încadrare între limitele minime și maxime prevăzute prin prezenta lege”;

— Art. 11 alin. (1) — „Pentru funcționarii publici și personalul contractual din cadrul familiei ocupaționale «Administrație» din aparatul propriu al consiliilor județene, primării și consilii locale și din serviciile publice din subordinea acestora, salariile de bază

se stabilesc prin hotărâre a consiliului local, a consiliului județean sau a Consiliului General al Municipiului București, după caz, în urma consultării organizației sindicale reprezentative la nivel de unitate sau, după caz, a reprezentanților salariaților.”;

— Art. 24 — „Limita maximă a sporurilor, compensațiilor, indemnizațiilor, adaosurilor, majorărilor, primelor, premiilor și a altor elemente ale venitului salarial specific fiecărui domeniu de activitate este prevăzută în prezenta lege și în anexele nr. I—VIII.”;

— Art. 25 alin. (1) — „Suma sporurilor, compensațiilor, adaosurilor, primelor, premiilor și indemnizațiilor, inclusiv cele pentru hrană și vacanță, acordate cumulată pe total buget pentru fiecare ordonator de credite nu poate depăși 30% din suma salariilor de bază, a soldelor de funcție/salariilor de funcție, soldelor de grad/salariilor gradului profesional deținut, gradațiilor și a soldelor de comandă/salariilor de comandă, a indemnizațiilor de încadrare și a indemnizațiilor lunare, după caz.”;

— Art. 38 alin. (2) lit. b) și alin. (3) lit. e) — „(2) Începând cu data de 1 iulie 2017: ...b) prin excepție de la lit. a), salariile lunare ale personalului prevăzute la art. 11 se stabilesc în conformitate cu prevederile acestui articol; (...) (3) Începând cu data de 1 ianuarie 2018 se acordă următoarele creșteri salariale: (...) e) prin excepție de la lit. a), salariile lunare ale personalului prevăzute la art. 11 se stabilesc în conformitate cu prevederile acestui articol.”

19. Dispozițiile art. 11 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017 sunt criticate în forma pe care acestea o aveau anterior modificărilor aduse de Legea nr. 80/2018 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 90/2017 privind unele măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 276 din 28 martie 2018. Având însă în vedere că, potrivit Deciziei nr. 766 din 15 iunie 2011, pot fi supuse controlului de constituționalitate și dispozițiile din legi ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare, Curtea este legal sesizată.

20. În opinia autorilor excepției, prevederile de lege ce formează obiectul excepției contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (3)—(5) privind statul român, art. 21 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi a cetățenilor, art. 21 alin. (2) și (3) privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil soluționat într-un termen rezonabil, art. 124 privind înlăturarea justiției, art. 126 alin. (1) privind instanțele judecătorești și art. 147 alin. (4) privind efectele deciziilor Curții Constituționale.

21. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile criticate în prezenta cauză au mai fost analizate, pentru motive identice, în două cauze anterioare ale Curții, soluționate prin Deciziile nr. 188 din 26 mai 2020, nepublicată în Monitorul Oficial al României la momentul pronunțării prezentei decizii, și nr. 310 din 7 mai 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 663 din 9 august 2019 (pentru motivarea excepției din această decizie a se vedea paragrafele 6—14).

22. Astfel, Curtea a reținut că exceptarea stabilirii salariilor de bază ale funcționarilor publici și personalului contractual din cadrul familiei ocupaționale „Administrație” din aparatul propriu al consiliilor județene, primării și consilii locale, din instituțiile și serviciile publice de interes local și județean din subordinea acestora de la regula stabilirii acestora prin norme juridice de forță legii este justificată de prevederile art. 120 din Constituție privind principiile de bază ale administrației publice din unitățile administrativ-teritoriale. Dispozițiile art. 120 din Constituție consacră principiile de bază ale administrației publice din unitățile administrativ-teritoriale, respectiv al descentralizării, al autonomiei locale și al deconcentrării serviciilor publice. În strânsă legătură cu aceste prevederi din Legea fundamentală, dispozițiile art. 121 din Constituție stabilesc care sunt autoritățile prin care se realizează autonomia locală, și anume consiliile locale și primării aleși, iar art. 122 privește consiliul județean (a se vedea Decizia nr. 310 din 7 mai 2019, paragraful 23). Autoritățile administrației publice locale enunțate au, așadar, dreptul de decizie referitor la stabilirea salariului de bază al

acestor categorii de personal din sistemul bugetar, dispunând, prin bugetul local, de resursele și mijloacele necesare îndeplinirii acestei competențe. O asemenea competență se exercită însă cu respectarea normelor, criteriilor și standardelor stabilite de Legea-cadru nr. 153/2017. Totuși, potrivit art. 6 lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017, marja de apreciere a autorităților administrației publice locale nu este nelimitată, ci se exercită cu încadrarea între limitele minime și maxime prevăzute prin lege pentru drepturile salariale (a se vedea Decizia nr. 310 din 7 mai 2019, paragrafele 26 și 27).

23. Având în vedere că Legea-cadru nr. 153/2017 consacră criterii clare pentru stabilirea salariului de bază și a salariului lunar al personalului din aparatul propriu al autorităților administrației publice locale, criteriile care sunt obligatorii pentru autoritățile administrației publice locale, Curtea a constatat că prevederile care instituie excepția de la regula conținută în art. 6 lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 nu încalcă art. 1 alin. (4) din Constituție, ci dau expresie opțiunii legiuitorului de a acorda consiliilor locale/consiliilor județene/Consiliului General al Municipiului București competența în această materie, în aplicarea dispozițiilor art. 120 din Constituție (a se vedea Decizia nr. 310 din 7 mai 2019, paragrafele 28—30).

24. În ceea ce privește critica întemeiată pe prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție, Curtea a reținut că atribuțiile, competențele, sarcinile specifice, responsabilitățile și importanța activității desfășurate sunt diferite chiar și pentru personalul care este încadrat pe funcții similare în aparatul propriu al unor autorități ale administrației publice diferite. În acest sens, art. 6 lit. f) din Legea-cadru nr. 153/2017 instituie principiul ierarhizării sistemului de salarizare, atât pe verticală, cât și pe orizontală, în cadrul aceluiași domeniu, în funcție de complexitatea și importanța activității desfășurate, în timp ce art. 6 lit. h) din lege consacră principiul sustenabilității financiare, în sensul stabilirii nivelului de salarizare pentru personalul bugetar, astfel încât să se asigure respectarea plafoanelor cheltuielilor de personal ale bugetului general consolidat. De asemenea, art. 8 din Legea-cadru nr. 153/2017 stabilește criteriile generale pe baza cărora are loc ierarhizarea posturilor în vederea stabilirii salariilor de bază, atât între domeniile de activitate, cât și în cadrul aceluiași domeniu (a se vedea Decizia nr. 310 din 7 mai 2019, paragraful 33). În plus, reglementarea modului de stabilire a veniturilor lunare pentru personalul plătit din fonduri publice din aparatul propriu al autorităților administrației publice locale, prin hotărâre a consiliului local, a consiliului județean sau a Consiliului General al Municipiului București, în limitele prevăzute de Legea-cadru nr. 153/2017 (limita minimă — salariul minim brut pe țară și limita maximă — indemnizația lunară corespunzătoare funcției de viceprimar/vicepreședinte al consiliului județean), este opțiunea liberă a legiuitorului, ținând seama de responsabilitatea,

complexitatea și riscurile funcțiilor specifice în cadrul acestei categorii de personal, diferită de alte categorii de personal plătit din fonduri publice (a se vedea Decizia nr. 310 din 7 mai 2019, paragraful 35).

25. În continuare, Curtea, reiterând jurisprudența sa referitoare la lipsa caracterului fundamental al sporurilor, compensațiilor, adaosurilor, primelor, premiilor și indemnizațiilor și al altor drepturi cu caracter similar, a reținut că prevederile art. 25 din Legea-cadru nr. 153/2017 nu conduc la diminuarea salariului de bază (a se vedea paragraful 36 al Deciziei nr. 310 din 7 mai 2019). Faptul că, în privința stabilirii salariilor lunare și a acordării de creșteri salariale, legiuitorul a instituit reguli diferite aplicabile diferitelor categorii de personal bugetar nu înseamnă că a generat o discriminare, ci că a urmărit crearea unui sistem de salarizare pentru personalul din plătit din fonduri publice, eliminând dezechilibrele și disfuncționalitățile existente în sistemul public de salarizare (a se vedea paragraful 37 al Deciziei nr. 310 din 7 mai 2019).

26. Cu referire la criticile autorilor privind încălcarea autorității hotărârilor judecătorești, Curtea a statuat că hotărârile judecătorești privind recunoașterea unor drepturi salariale la care fac referire autoarele excepției au fost emise prin interpretarea unor norme prevăzute de acte normative privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, anterioare intrării în vigoare a Legii-cadru nr. 153/2017 și independente de acest act normativ. În aceste condiții, Curtea constată că, prin adoptarea unui nou sistem de salarizare pentru personalul bugetar, legiuitorul a acționat în domeniul propriu de competență, fără a interfera, sub niciun aspect, cu activitatea de îndeplinire a justiției (a se vedea paragraful 39 din Decizia nr. 310 din 7 mai 2019).

27. În sfârșit, Curtea a mai arătat că Decizia Curții Constituționale nr. 794 din 15 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1029 din 21 decembrie 2016, nu are relevanță în soluționarea excepției de neconstituționalitate a unor dispoziții din Legea-cadru nr. 153/2017, având în vedere că prin această decizie a constatat neconstituționalitatea dispozițiilor art. 31 alin. (12) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, dispoziții potrivit cărora la stabilirea nivelului maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare din cadrul instituției sau al autorității publice, se iau în considerare numai drepturile salariale prevăzute în actele normative privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice și nu se includ drepturile stabilite sau recunoscute prin hotărâri judecătorești.

28. Având în vedere jurisprudența enunțată, precum și faptul că nu au survenit rațiuni de natură să impună reconsiderarea acesteia, Curtea va respinge, ca neîntemeiată, și prezenta excepție de neconstituționalitate.

29. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Dorin Iordăchescu, Mariana Constantin, Carmen Adam și Carmen Ioniță și de către Dan Viorel Ochian în Dosarele nr. 3.094/91/2017 și 3.095/91/2017 ale Tribunalului Vrancea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și constată că prevederile art. 1 alin. (3), art. 6 lit. a) teza finală, art. 11 alin. (1), art. 24, art. 25 alin. (1) și ale art. 38 alin. (2) lit. b) și alin. (3) lit. e) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Vrancea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 11 iunie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Cosmin-Marian Văduva

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 585

din 14 iulie 2020

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. I alin. (1)
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2017 pentru modificarea și completarea unor acte
normative și ale art. 19 din Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2018 nr. 3/2018

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cosmin-Marian Văduva	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriază.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2017 pentru modificarea și completarea unor acte normative și ale art. 19 din Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2018 nr. 3/2018, excepție ridicată de Antonie Ciocioc în Dosarul nr. 2.668/63/2018 al Curții de Apel Craiova — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 858D/2019.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că dosarul se află la al doilea termen de judecată. Dosarul a fost amânat la primul termen de judecată din data de 11 iunie 2020, pentru refacerea procedurii de citare cu autorul excepției de neconstituționalitate.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Astfel, criticile întemeiate pe prevederile art. 1 alin. (5) din Constituție nu se susțin, având în vedere că normele criticate sunt clare și precise, putând fi înțelese de către destinatarii acestora. În mod similar, nu se susțin nici criticile întemeiate pe art. 47 și 73 din Constituție, fiind reglementată doar valoarea punctului de pensie, nu și condițiile de ieșire la pensie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

5. Prin Încheierea din 3 aprilie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 2.668/63/2018, **Curtea de Apel Craiova — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2017 pentru modificarea și completarea unor acte normative și ale art. 19 din Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2018 nr. 3/2018.** Excepția a fost ridicată de Antonie Ciocioc, apelant într-o cauză având ca obiect indexarea pensiei conform art. 102 din Legea nr. 263/2010.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că cei 2 indicatori prevăzuți de art. 102 alin. (2) din Legea nr. 263/2010, potrivit căruia „Valoarea punctului de pensie se majorează anual cu 100% din rata medie anuală a inflației, la

care se adaugă 50% din creșterea reală a câștigului salarial mediu brut realizat”, au valori pozitive, nefiind aplicabile prevederile art. 102 alin. (3) și (4) din Legea nr. 263/2010, potrivit cărora, „(3) În situația în care unul dintre indicatorii prevăzuți la alin. (2) are valoare negativă, la stabilirea valorii punctului de pensie se utilizează indicatorul cu valoare pozitivă. (4) În situația în care indicatorii prevăzuți la alin. (2) au valori negative, se păstrează ultima valoare a punctului de pensie”.

7. Se încalcă art. 73 alin. (3) lit. p) din Constituție, care instituie obligația ca regimul general privind protecția socială, în care se include, potrivit acestuia, și noțiunea de pensii, să fie reglementat prin lege organică, deoarece prevederile art. 102 alin. (2)—(4) din Legea nr. 263/2010, lege organică, au fost modificate prin ordonanță de urgență, respectiv Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2017, și lege ordinară, respectiv Legea nr. 3/2018. Întrucât legile organice au prioritate față de legile ordinare, legile de aprobare a ordonanțelor de urgență și față de ordonanțele de urgență, instanța de judecată ar trebui să aplice cu prioritate art. 102 alin. (2)—(4) din Legea nr. 263/2010.

8. Autorul mai arată că, în ceea ce privește Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2017, se încalcă și prevederile art. 115 alin. (4) din Constituție, deoarece, potrivit avizului negativ al Consiliului Economic și Social, urgența nu se justifică, în condițiile în care Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2017 a intrat în vigoare la data de 1 iulie 2018.

9. **Curtea de Apel Craiova — Secția I civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, dispozițiile criticate sunt clare și precise din punctul de vedere al rigorii normative, se aplică în mod nediscriminatoriu tuturor destinatarilor și nu afectează dreptul constituțional la pensie. De asemenea, prevederile art. 73 alin. (3) lit. p) din Constituție nu sunt încălcate, deoarece măsurile criticate reglementează doar valoarea punctului de pensie, nu și condițiile și modalitățile de ieșire la pensie. În sfârșit, se mai arată că Guvernul a indicat elemente care vizează interesul public general de natură să satisfacă cerințele art. 115 alin. (4) din Constituție.

10. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie prevederile art. I alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2017 pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 902 din 16 noiembrie 2017, și ale art. 19 din Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2018 nr. 3/2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 5 din 3 ianuarie 2018. Normele criticate au următorul conținut:

— Art. I alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2017: „*Începând cu data de 1 iulie 2018, prin derogare de la prevederile art. 102 alin. (2) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare, valoarea punctului de pensie se majorează cu 10% și este de 1.100 lei*”. Potrivit art. 102 alin. (2) din Legea nr. 263/2010, anterior abrogării din 12 iulie 2019, dispusă prin Legea nr. 127/2019 privind sistemul public de pensii, „*Valoarea punctului de pensie se majorează anual cu 100% din rata medie anuală a inflației, la care se adaugă 50% din creșterea reală a câștigului salarial mediu brut realizat*”.

— Art. 19 din Legea nr. 3/2018 prevede că: „*În perioada 1 ianuarie—1 iulie 2018 valoarea punctului de pensie este de 1.000 lei*”.

14. În opinia autorului excepției, prevederile de lege ce formează obiectul excepției contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (5) privind standardele de calitate a legii, art. 47 alin. (2) privind dreptul la pensie, art. 73 alin. (3) lit. p) privind obligativitatea reglementării prin lege organică a regimului general privind protecția socială și art. 115 alin. (4) privind condițiile adoptării ordonanțelor de urgență.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că *punctul de pensie* este o noțiune esențială pentru determinarea cuantumului pensiei în sistemul public de pensii. Astfel, potrivit art. 94 alin. (1) din Legea nr. 263/2010, „*Cuantumul pensiei se determină prin înmulțirea punctajului mediu anual realizat de asigurat cu valoarea unui punct de pensie*”.

16. Curtea reține că anumite concepte/instituții juridice sunt greu de încadrat, în mod rigid, într-un singur domeniu, în sensul dat acestei noțiuni în art. 73 alin. (3) din Constituție. Acesta este și cazul reglementării valorii punctului de pensie care este, deopotrivă, încadrabil în domeniul protecției sociale, care, potrivit art. 73 alin. (3) lit. p) ultima teză din Constituție, se reglementează numai prin lege organică, și al politicii bugetare a statului, pentru a cărui reglementare Constituția nu impune condiția adoptării unei legi organice. Prin stabilirea valorii punctului de pensie, statul acționează deopotrivă în domeniul protecției sociale și al politicii bugetare.

17. Dacă s-ar admite că Guvernul nu poate stabili prin legea anuală a bugetului asigurărilor sociale de stat valoarea în anul respectiv a punctului de pensie, s-ar ajunge la concluzia, inacceptabilă, că Guvernul este privat de un instrument normativ important în formularea politicii bugetare a statului din simplul motiv că legea bugetului asigurărilor sociale de stat nu are caracter organic. Valoarea punctului de pensie reflectă deopotrivă resursele financiare ale statului la un moment dat, precum și opțiunea legiuitorului ca, în funcție de aceste resurse, să stabilească/modifice această valoare. Ca atare, valoarea punctului de pensie se încadrează deopotrivă în domeniul politicilor statului în domeniul protecției sociale și al politicilor bugetare, astfel încât fixarea valorii punctului de pensie prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat din 2018, lege cu caracter ordinar, nu este contrară art. 73 alin. (3) lit. p) ultima teză din Constituție.

18. În plus, Curtea reține că, potrivit art. 138 alin. (2) din Constituție, „**Guvernul elaborează anual proiectul bugetului de stat și pe cel al asigurărilor sociale de stat, pe care le supune, separat, aprobării Parlamentului**”. Această dispoziție constituțională evidențiază caracterul aparte al legilor bugetului de stat și bugetului asigurărilor sociale de stat. În primul rând, doar Guvernul este cel care poate întocmi proiectul celor două bugete naționale. Într-adevăr, Constituția nu doar împuternicește, ci instituie o veritabilă îndatorire în sarcina Guvernului de a elabora proiectele celor două proiecte de bugete. Este o prerogativă intrinsec legată de natura puterii executive din cadrul oricărui stat. În al doilea rând, Guvernul elaborează **anual** cele două proiecte de buget. În al treilea rând, ele se supun **aprobării** Parlamentului. Chiar dacă rezultatul final al procedurii îl reprezintă adoptarea a două legi fără caracter organic, întrucât nicăieri în Constituție nu se stipulează necesitatea aprobării printr-o lege organică, atrage atenția particularitatea semnalată de procedura aprobării. Este o procedură distinctă de procedura standard de legiferare în care fie Guvernul inițiază proiecte de legi, fie parlamentarii ori cetățenii inițiază propuneri legislative, potrivit art. 75 alin. (1) din Constituție, conform căruia „**Se supun spre dezbatere și adoptare Camerei Deputaților, ca primă Cameră sesizată, proiectele de legi și propunerile legislative [...]**”. Nicio altă dispoziție constituțională nu predetermină cu o asemenea precizie conținutul unei legi — bugetul național și bugetul asigurărilor sociale de stat —, precum și condițiile de adoptare a acestora — în fiecare an se vor adopta două legi distincte având un asemenea obiect, la inițiativa Guvernului.

19. Având, deci, în vedere și natura particulară a legii prin care Parlamentul aprobă, anual, proiectul bugetului asigurărilor sociale de stat, Curtea reține că art. 19 alin. (1) din Legea nr. 3/2018 nu este contrară art. 73 alin. (3) lit. p) ultima teză din Constituție.

20. În continuare, cu referire la presupusa încălcare prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2017 a prevederilor art. 73 alin. (1) lit. p) din Constituție, potrivit cărora „*Prin lege organică se reglementează: [...] regimul general privind raporturile de muncă, sindicatele, patronatele și protecția socială*”, Curtea reține că, așa cum reiese din prevederile art. 115 alin. (5) teza finală din Constituție, Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență în materii care, potrivit art. 73 din Constituție, trebuie să fie reglementate prin lege organică.

21. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate întemeiată pe prevederile art. 115 alin. (4) din Constituție, Curtea observă că în preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/2017 se menționează că „*luând în considerare reglementările din Legea nr. 263/2010 [...] potrivit cărora majorările anuale ale valorii punctului de pensie prevăzute de lege reprezintă praguri minime*”, urmează ca „*valori superioare ale punctului de pensie să poată fi stabilite prin legea anuală a bugetului asigurărilor sociale de stat*”. Având în vedere acest aspect, precum și faptul că, în ceea ce privește formularea politicilor bugetare, Guvernul este, prin atribuțiile constituționale și toate caracteristicile sale instituționale, cel mai îndreptățit să orienteze și să definească politica bugetară a statului, Curtea Constituțională va ține seama de aprecierea Guvernului cu privire la caracterul extraordinar al situației care l-a determinat să adopte Ordonanța de urgență nr. 82/2017, precum și aprecierii că reglementarea acestei situații nu mai putea fi amânată. Astfel, întrucât nu pot fi sesizate temeuri evidente care să impună o intervenție a Curții în acest sens, se impune constatarea că prevederile art. I alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2017 nu încalcă art. 115 alin. (4) din Constituție.

22. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Antonie Ciocioc în Dosarul nr. 2.668/63/2018 al Curții de Apel Craiova — Secția I civilă și constată că prevederile art. I alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2017 pentru modificarea și completarea unor acte normative și ale art. 19 din Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2018 nr. 3/2018 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Craiova — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 14 iulie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**Magistrat-asistent,
Cosmin-Marian Văduva**ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE
ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE**

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN**privind modificarea și completarea Normelor privind donațiile de medicamente,
materiale sanitare, dispozitive medicale, vaccinuri, seruri și consumabilele aferente,
aprobate prin Ordinul ministrului sănătății nr. 1.032/2011**

Văzând Referatul de aprobare nr. VVV 23 din 28.12.2020 al Direcției generale asistență medicală, medicină de urgență și programe de sănătate,

având în vedere prevederile:

— Strategiei de vaccinare împotriva COVID-19 în România, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 1.031/2020, cu modificările ulterioare;

— art. 985 și următoarele din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare;

— art. 63 alin. (1) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. I. — Normele privind donațiile de medicamente, materiale sanitare, dispozitive medicale, vaccinuri, seruri și consumabilele aferente, aprobate prin Ordinul ministrului sănătății nr. 1.032/2011, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 436 din 22 iunie 2011, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. După articolul 4 se introduce un nou articol, articolul 4¹, cu următorul cuprins:

„Art. 4¹. — Ministerul Sănătății poate accepta donații de medicamente, materiale sanitare, dispozitive medicale, vaccinuri, seruri și consumabilele aferente, precum și echipamente medicale destinate utilizării în unitățile și/sau

organizațiile prevăzute la art. 4, pentru alte unități sanitare ori pentru centre de vaccinare, spre a fi distribuite către acestea și utilizate pentru acordarea de servicii medicale.”

2. Articolul 15 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 15. — (1) Medicamentele trebuie să fie însoțite de prospect în limba română, fiind mijlocul esențial de informare al medicilor și pacienților.

(2) În situația în care medicamentele nu sunt însoțite de prospectul în limba română, traducerea autorizată a acestuia se poate realiza de către donator sau de beneficiarul donației, după caz, și va fi avizat de ANMDMR înainte de eliberarea avizului de donație.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Vlad Vasile VoiculescuBucurești, 28 decembrie 2020.
Nr. 2.237.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2021 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2021 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	100 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

